

Lausunto ympäristöministeriön ehdotuksista Suomen rakentamismääräyskokoelman osien C3, D2, D3 ja D5 uusimiseksi

Suomen Arkkitehtiliitto SAFA haluaa puuttua vastuiden määrittelyyn ohjeessa D5, Rakennuksen energiankulutuksen ja lämmitystehontarpeen laskenta, ohjeet 2007.

Kohdassa 2.1.1.1 todetaan: ”pääsuunnittelija vastaa siitä, että rakennussuunnitelma ja erityissuunnitelmat muodostavat kokonaisuuden, joka täyttää sisäilmastolle asetettavat vaatimukset”. Maankäyttö- ja rakennuslain 120§ mukaan pääsuunnittelija ”...huolehtii siitä, että rakennussuunnitelma ja erityissuunnitelmat muodostavat kokonaisuuden, joka täyttää sille asetetut vaatimukset”

Maankäyttö- ja rakennuslain 120§ mukaisesti kukin erityissuunnittelija vastaa siitä, että suunnitelma täyttää sille asetetut vaatimukset. Kohdan 2.1.1.1 määritelmä voidaan tulkita siten, että se siirtää vastuun sisäilmastolle asetettujen vaatimusten varmistamisesta pääsuunnittelijalle. Pääsuunnittelijalla ei ole tällaista lakiin perustuvaa vastuuta. Hänellä ei yleensä myöskään ole erityissuunnittelijan kompetenssia ottaa vastuuta siitä, täyttävätkö suunnitelmat sisäilmastolle asetetut vaatimukset. Kohtaa tulisi muuttaa siten, ettei vastuiden jakautuminen ole epäselvä. Esimerkiksi lisäämällä tekstiin toinen lause: ”Kukin erityissuunnittelusta vastaava henkilö vastaa omien suunnitelmiansa osalta siitä, että suunnitelmat täyttävät sisäilmastolle asetetut vaatimukset”.

Ehdotusten C3, D2 ja D3 osalta Suomen Arkkitehtiliitto viittaa edelliseen, ko. asiakirjoista antamaansa lausuntoon. Katsomme yhä, että esitettyjä ohjeita ja määräyksiä tulisi huomattavasti yksinkertaistaa, jotta varmistettaisiin niiden käytettävyyden myös pienkohteissa ja erityistapauksissa. Ohjeissa tulisi selkeästi osoittaa, että käytettäväksi ehdotetut laskentamenetelmät ovat riittävän helposti saatavissa.

Suomen Arkkitehtiliitto haluaa myös tuoda esiin huolen rakennusperintömme arvonsa mukaisesta säilymisestä määräysten ja ohjeiden puristuksessa. Vanhojen rakennusten suunnittelun, esim. käyttötarkoituksen muutosten yhteydessä, tulisi olla erikseen ohjeistettua. Rakennushistoriallisesti arvokkaat rakennukset puolestaan tulisi rajata kokonaan soveltamisalueiden ulkopuolelle, ja niitä tulisi tarkastella poikkeuksina.

Yksityiskohtaisien huomautusten osalta viittaamme lausuntoomme 18.4.2006.

Helsingissä 25.1.2007

Suomen Arkkitehtiliitto – Finlands Arkitektförbund ry SAFA

Tuomo Sirkiä
Pääsihteri